Универзитет у Београду

Филолошки факултет

Извештај Комисије за преглед и оцену докторске дисертације

На основу члана 127 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду и члана 128 Закона о високом образовању, Наставно-научно веће Филолошког факултета, на седници одржаној 27. априла 2016. године, донело је одлуку о образовању Комисије за преглед и оцену докторске дисертације коју је Леонтина А. Керничан предала под насловом РАЗВОЈ ТЕРМИНОЛОШКОГ КОРПУСА ФАРМАЦЕУТСКЕ СТРУКЕ И ЊЕГОВЕ СПЕЦИФИЧНОСТИ. Након анализе садржаја докторске дисертације подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

I. **ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ**:

1. Комисију је именовало Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду, на седници одржаној 27. 04. 2016. године.

2. Састав Комисије:

1. Ментор: Проф. Др Весна Половина, редовни професор за ужу научну област Општа лингвистика 2001, Филолошки факултет Универзитета у Београду;

2. Проф. Др Зорка Кашић, редовни професор за ужу научну област лингвистика и фонетика, 2002, Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију Универзитета у Београду;

3. Доц. Др Наталија Панић Церовски, децент за ужу научну област општа лингвистика; 2013, Филолошки факултет Универзитета у Београду.

II. **ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ**:

1. Име и презиме: Леонтина А. Керничан

2. Датум и место рођења: 17. 09. 1971. године, Београд

1. Биографија:

Леонтина Керничан је дипломирала 1996. године на Филолошком факултету, Универзитета у Букурешту, стекавши звање филолога енглеског језика. Звање магистра стекла је на Филолошком факултету у Букурешту 2001. године са одбрањеном магистарском тезом у домену Консалтинг и експертиза у публицистици оценом 10 (просечна оцена током студија 9,33). Основну и средњу школу завршила је у Београду. У периоду 1999 – 2004 ради као предавач енглеског језика на Војној академији у Београду. Од 2004. године ради као наставник на Фармацеутском факултету у Београду где је ангажована у настави на предметима Енглески језик фармацеутске струке, Енглески језик за медицинске биохемичаре и Енглески језик у академској и професионалној комуникацији. Током рада објавила је четири издања збирке текстова са вежбањима *English Language in Pharmacy Practice* у периоду од 2005. - 2015. године за студенте фармације. У оквиру ваннаставних активности, активно

учествује у реализацији пројеката од значаја за факултет и фармацеутску струку у својству преводиоца за енглески и српски језик. Активно се бави превођењем и лектуром стручних и научних радова од домаћег и међународног значаја из свих делатности фармацеутске струке. Учествовала је на више научних скупова са радовима из области језика фармацеутске струке, као и из историје фармације што је опредељује и у погледу теме докторске тезе. Докторску тезу је пријавила 24.12. 2008. године.

III. **НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

РАЗВОЈ ТЕРМИНОЛОШКОГ КОРПУСА ФАРМАЦЕУТСКЕ СТРУКЕ И ЊЕГОВЕ СПЕЦИФИЧНОСТИ

IV **ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

Докторска дисертација Леонтине А. Керничан има 313 страна и садржи пет поглавља, која су даље раздељена на потпоглавља:

I **Увод**. Циљеви докторске дисертације. Методологија научног истраживања. О терминологији уопште. Фармацеутска терминологија и англицизми (стр. 1-5);

II Р**азвој фармацеутске терминологије у Европи и Србији до 19. века**. 1. *Развој фармацеутске струке и стручне литературе у Европи:* Увод. Одвајање фармације од медицине. Прве апотеке у Европи. Манастирска медицина и први медицински списи. Средњовековни и ренесансни списи. Списи у медицинским школама – *Scuola Medica Salernitana*. Најстарији записи о лековима – *De materia medica* (str. 6-16). 2. *Рана енглеска световна медицина.* Фармакопеје и магистралне формуле. Часописи. Утицај латинског на рану англо-саксонску медицину. Неки примери англо-саксонских назива биљака (17-23). 3. *Значај Хиландарског медицинског кодекса и других списа у контексту развоја ране фармацеутске терминологије у Србији:* Увод. Настанак ране фармацеутске терминологије. Фармацеутски термини из средњовековних медицинских списа. Хиландарски медицински кодекс – настанак и тематика. Подела терминологије у Хиландарском медицинском кодексу према стручној одређености. Анализа одабраног корпуса из Хиландарског медицинског кодекса. 4. *Лекаруше деветнаестог века у Србији*: Војвођанске лекаруше. Значај лекаруша у развоју фармацеутске терминологије. (стр. 25-45)

III **Развој фармацеутске терминологије у 19. веку и првој половини 20. века.**. Историјске прилике за развој фармацеутског законодавства у Србији. Прве апотеке у Србији (стр. 46-48). *Развој фармацеутске терминологије кроз српске фармакопеје и другу стручну литературу у деветнаестом и двадесетом веку:* Војне фармакопеје у деветнаестом и двадесетом веку. Улога Српског лекарског друштва и Српског архива за целокупно лекарство у развоју фармацеутске терминологије (стр. 49-55).

IV **Развој фармацеутске терминологије у Србији од 1945.** Фармацеутска терминологија и њене карактеристике у првим фармацеутским списима у Србији. Фонетско-ортографске карактеристике фармацеутских термина из одабраног корпуса првог „Медицинског речника“ Др Александра Костића.

Фонетско-ортографске карактеристике хемијских назива лекова на српском у односу на латинске, француске, енглеске и немачке одреднице – одабрани корпус из фармакопеја. Фонетско-ортографске карактеристике енглеских и српских термина. Морфолошке адаптације у наставцима у српским фармацеутским терминима. Шира разматрања о развоју и карактеристикама фармацеутске терминологије у Србији са освртом на уплив енглеске терминологије. Термини домаћег порекла. Термини страног порекла. (стр. 56-92).

V **Савремени развојни процеси у фармацеутској терминологији**: Увод. Основна фармацеутска терминологија. Терминологија клиничке фармације. Терминологија социјалне фармације (стр. 93-101*). Карактеристике фармацеутске терминологије у Србији у контексту развојних процеса у фармацеутској делатности***:** Уводне напомене. Стручни термини. Полустручни термини. Општи термини. (стр. 102-123). *Обележја колокабилности у фармацеутској терминологији.* Уводне напомене. Колокати у лексичким спојевима у фармацеутској терминологији (*analysis, health, health care, drug, undergo, respond, follow, manage, management*) (стр. 124-159). *Разумевање и усвајање савремене фармацеутске терминологије.* Уводне напомене. Методе и приступи. Садржаји и циљеви анкете. Резултати и дискусија: Први део анкете – општа питања. Други део анкете – стручни термини преносног значења. Трећи део анкете – скраћенице. Четврти део анкете – колокације. Закључак. (стр. 160-175). *Недоумице у превођењу савремене фармацеутске терминологије.* Уводне напомене о анкети. Форма упитника. Анализа одговора испитаника. Стручни термини на енглеском који се дословно преузимају. Стручни термини на енглеском који се делимично преводе. Однос семантичке структуре стручних термина и превода испитаника. (стр. 176-186).

VI **Закључак (185-192)**

VII *Извор и литература:* Прилози 1-8 (str. 188-312) и додатни прилог (стр. 189) на CD-u. Биографија аутора (str. 313).

V. ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Прво поглавље ове дисертације (*Увод*) бави се основним обележјима „термина“ у контексту професионалне терминологије, те га дефинише као дела укупног лексичког фонда неког језика чија специфичност је мање у његовом формалном или семантичком, већ пре свега у његовом прагматичком и комуникативном обележју. Односи између термина зависе такође и од односа две језичке средине и социоисторијског развоја термина у заједничком европском контексту, што је суштина великог броја нових приступа и богатства терминологије унутар српског и енглеског језика који су у фокусу овог рада.

Друго поглавље (Развој фармацеутске терминологије у Европи и Србији до 19. века) обухвата значајне историјске моменте у развоју фармације као посебне гране и њене терминологије, као што су: Салернски едикт 1240. године; почеци европског апотекарства током 12. века и прве комуналне апотеке са залихама

лекова у великим градовима, манастирска хришћанска медицина, развијана од 6. века у Италији, а потом раширена по целој Европи, као такође значајан расадник знања. Период карактерише ослоњеност на медицинске ауторитете попут Хипократа и још више Галена. У погледу развоја стручне литературе, у доба Ренесансе медицинске књиге намењене за кућну употребу биле су веома популарне. Наводи да су многи списи били превођени на више језика, међу којима и на старословенски и староенгелски, а потом и на друге језике. Енглеска је земља која је у раном периоду почела да гради свој приступ медицинским наукама по угледу на француску и италијанску школу. Делом се ослањала на италијанске универзитете и школу у Салерну, а потом се полако ослобађала утицаја манастирске медицине и сколастике, те је научни приступ све више преузимао улогу водиље у грађењу фармацеутске терминологије у Енглеској. Године 1688, објављена је: *Bate's Dispensatory (Бејтов Диспенсаријум),* позната *као Pharmacopoeia Батеана* доживела је неколико издања на латинском и енглеском и коришћена је као референтно штиво до краја 18. века. До 1864. године званично су постојале три фармакопеје у Уједињеном Краљевству, објављене су у Лондону, Единбургу и Даблину. Године 1864. прва Британска фармакопеја замењује лондонске, единбуршке и даблинске стандарде.

Први кораци у развоју српске фармације препознају се у раним средњовековним медицинским списима и поготово у Хиландарском медицинском кодексу (15.-16. века) одакле је сачуван један број аутентичних медицинских и фармацеутских термина из овог времена. Периодом његовог настанка сматра се крај 15. века и почетак 16. века. Обједињује скоро све основне гране медицине и фармације у периоду када су се успостављали темељи српског народног лекарства. Посебно га карактерише приступ лечењу, јер се полази мањим делом од народног емпиријског схватања, а већим делом од учења Хипократа и Галена. Терминологија из целокупног Хиландарског медицинског кодекса може да се подели у три дела: 1. називе биљака; 2. називе хемијских супстанци које се користе у лечењу; 3. називе фармацеутских дозираних облика. Анализа одабраног терминолошког корпуса Хиландарског медицинског кодекса показала је да кодекс садржи већином медицинске и фармацеутске термине који потичу из српске народне баштине. Поред ових термина, у корпусу се налазе термини из латинског, француског и турског језика који су усвојени или прилагођени српском језику. У данашњој српској терминологији остао је један број аутентичних медицинских и фармацеутских термина из тог периода. Значајно је да *„Фармаколошки списи“* обухватају чак две трећине текста Хиландарског медицинског кодекса.

У даљем истраживању, долази се до закључка да су значајнији списи који ће употпунити народну баштину биле и *Лекаруше* у периоду од 16. до 19. века. У писању *Лекаруша* на простору Србије користили су се руско-словенски, славјаносерпски, латински или најчешће српски језик. У јужним пограничним крајевима Србије у списима се препознаје утицај италијанског језика, док су лекаруше са простора Војводине, поред српског и славјаносерпског, писане на немачком и латинском.

III поглавље, *Развој терминлошког фармацеутског корпуса у 19. веку и првој половини 20. века*, бави се даљим историјским развојем терминолошког корпуса фармације. Упоредо са отварањем првих апотека на тлу Србије, јавља се и потреба за састављањем фармакопеје која ће објединити и обогатити стручно знање. У 19. веку, фармација се заснивала углавном на народним лековима и фармакопејама које су преузимане из иностранства на немачком, мађарском и латинском. *Прва војна фармакопеја* на тлу Србије и на целокупном простору где су живели југословенски народи написана је 1863. године. Настала је на основу аустријске војне фармакопеје из 1859. године. На почетку се налази списак лекова писан руком ћирилицом *„Додатак лекова фармакопеи војеној“,* док су лекови писани латиницом на латинском језику. Друга фармакопеја у Србији издата је 1878. године. Писана је Вуковим правописом и ћирилицом, осим материје медике (лекова) која је потпуно на латинском језику. Трећа фармакопеја на простору Србије издата је 1888. године. Писана је ћириличним писмом на српском језику, а *материја медика* на латинском.

У IV поглављу, *Развој фармацеутске терминологије у Србији од 1945,* наводе се значајни списи и аутори за развој фармацеутске термминологије. Посебно се истиче улога др Александар Костић, др Јована Батута у издавачкој делатности односно сакупљању грађе за први медицински речник. У овом периоду фармацеутска терминологија се заснива на основној медицинској односно фармацеутској терминологији где је велики број термина латинског порекла. Мање термина је преузето из енглеског језика и то су углавном лексеме општег значења. Стручни термини се односе на сложене дозиране фармацеутске облике и називе биљних препарата, и они углавном остају непромењени уз незнатне фонетске измене. Број сложених фармацеутских дозираних облика, сходно развоју фармацеутске технологије у овом периоду, осетно се повећао после другог светског рата, када већ можемо говорити о неким називима фармацеутских дозираних облика енглеског порекла. За анализу терминологије битне су и фармакопеје: прва на српско-хрватском језику објављена је 1933. године, и до 2000. године, може се говорити о југословенским фармакопејама. Године 2000. издата је фармакопеја на српском језику. Терминологија која се користила у изради свих ових фармакопеја не указује на неке велике међусобне разлике. Етимолошка основа остаје латинска за називе биљака, болести, поремећаје.

Даље су анализиране фонетске-ортографске карактеристике енглеских и српских фармацеутских термина из ширег одабраног корпуса како би се приказао што већи број карактеристика у дијахронијском пресеку. Разлике између енглеских стручних термина и српских термина препознају се у следећим аспектима: измене у консонантној групи; у вокалној групи: изостављање дуплих консонаната; морфолошке адаптације; и сл. До измена најчешће долази код глагола и придева који се директно преузимају са одређеним изменама у наставку. По пореклу, разликују се: термини домаћег порекла (називи биљака и прости фармацеутски облици – лекови, као и сложени фармацеутски облици) и термини страног порекла (изведене речи и дословни

преводи, изрази преузети из енглеског језика у овом периоду). Из приказа фармацеутских дозираних облика може се закључити да је ипак мали број термина преузет из енглеског језика. Већином су усвојени из латинског. Приликом преузимања назива појединих дозираних облика који подразумевају фразему на енглеском, преводи на српском често подразумевају калкове. Такође је очито да се из енглеског језика у овом периоду преузимају најчешће именице (једносложне или вишесложне лексеме), а мање друге врсте речи, нарочито глаголи. У погледу творбе, најбројнији у овом ексцерпираном корпусу су префикси латинског и грчког порекла. Најчешћи су префикси који упућују на негацију, а међу њима највише се користи префикс *анти-* који гради називе групе лекова. Придеви су већином латинског порекла, а врло мало њих је преузето из енглеског, углавном су у основи општег значења које имају заправо општи или полустручни термини.

Терминологија фармакокинетике, фармацеутске технологије, као и фармацеутског менаџмента, маркетинга, фармакоекономије и фармацеутског законодавства почиње да се развија и у великој мери се базира на терминологији на енглеском језику. Ако се анализира одабрани корпус долази се до закључка да је дијахронијски раст постигнут управо у групи полустручних и општих термина, јер основни корпус који се везује за медицинску терминологију у потпуности полази од латинске основе.

У V поглављу, тврди ауторка, структуру и употребу полустручних и општих термина могуће је реално сагледати тек у новијем периоду, условљено развојем фармације и субдисциплина, те би се могла предложити и субдисциплинарна подела терминологије. Ту поделу предлаже на основу увида у неколико речника који обухватају области које су данас присутне у фармацеутској пракси, али и прегледом других стручних часописа, литературе и научних радова.

Подела на стручну, полустручну и општу терминологију испитана је у оквиру одабраног корпуса од укупно 1599 стручних термина. Највише стручних термина из фармацеутских наука потиче из области фармакологије која описује називе лекова, терапијске процедуре, хемијска једињења. Терминологија из неких области свакако датира још из периода пре другог светског рата и много раније, а у савременом периоду се само надопуњује новим терминима који се углавном везују за апаратуру или нове процедуре. Енглески термини који су усвојени у српској фармацеутској терминологији у савременом периоду или непосредно пре тога (те служе као основа за грађење нових термина) су преузети или дословно без измена, или су претрпели одређене фонетске и морфолошке измене. Поред енглеских термина који су најзаступљенији, усвојени су и термини француског порекла у савременом периоду или непосредно пре тога. На основу увида у одабрани корпус дошло се до закључка да су врсте речи које у фармацеутској терминологији често показују карактеристике полустручних термина подједнако и глаголи и именице. Унутар једне двочлане одреднице у фармацеутској терминологији ређе се налазе две речи са општим значењем. У оваквим случајевима, стручну конотацију термина одредиће контекст реченице.

Поред денотације и преводне еквиваленције, кандидаткиња анализира неке најрепрезентативније терминолошке колокације, истичући низ који упућује на пирамидалну структуру савремене фармацеутске делатности, односно препознаје суштину парадигматске визуре здравствене заштите у коју се вешто "уткала" фармација кроз мноштво хипонима, старих и нових кованица.

Да би се указало на проблеме у усвајању савремене фармацеутске терминологије, спроведена је анкета која пружа увид у упућеност студената и наставника (са Фармацеутских факултета у Београду, Новом Саду и Нишу) у стручну терминологију преузету из енглеског језика. Анкета намењена студентима обухватала је четири тематске целине:: први део (питања 1-4) о односу према усвајању терминогије на енглеском језику; други део (питања 5-13) везан за разумевање терминологије (вишесложне лексеме општег значења чији је контекст лако разумљив у стручном смислу и једносложне или вишесложне лексеме општег значења у фармацији). Трећи део (питања 14-17) садржи скраћенице. Четврти део (пит. 19-31) односи се на превођење колокација које се користе у стручном контексту. Резултати показују, између осталог, да студенти слабије разумеју колокације састављене од једне или две лексеме општег значења где се очекује да се њихово ужестручно значење препозна у стручном контексту. Слабије разумеју скраћенице које се односе на комплексније аспекте фармацеутске делатности, а боље разумеју скраћенице које су стручни термини у базичним фармацеутским наукама. Такође студенти у превођењу понекад не разликују именске или глаголске конструкције, те их преводе на погрешан начин.

На основу анкете која је спроведена међу наставницима стручних предмета састављен је још један нови списак термина насталих под утицајем енглеског језика који су испитаници предложили у складу са својим областима ангажовања. Основне карактеристике предложеног скупа термина су следеће: велики број стручних термина у фармацији преузето је дословно или без измена из енглеског језика. Они се једино у говору прилагођавају фонетским правилима српског језика, док се у писаном тексту наводе у оригиналу на енглеском. На основу анкете и разговора са стручњацима долази се до закључка да ови термини нису непреводиви, али да је много једноставније да се користе у оригиналу, јер су се већ одомаћили међу стручњацима. У писању се наводе у оригиналу. Термини су често општег значења, а у стручном контексту најчешће имају преносно значење, те то може бити узрок тешкоћама у преводу. Следећа група термина која се наводи у овој анкети су они који се састоје од сложене лексеме или фразе, где је једна одредница дословно преузета из енглеског језика, а друга је преведена на српски одговарајућим термином.

У VI поглављу: Закључак, ауторка из анализе развоја терминолошког корпуса тврди, између осталог, да фармацеутска терминологија на енглеском језику данас представља доминантну референтну одредницу у свим научним областима у фармацији, у поређењу са претходним периодима. Упоредо са развојем фармацеутских делатности, савремени приступ у раду намеће потребу за разумевањем једне нове метајезичке структуре која је мање истражена у

области језика струке. Фармацеутска терминологија захваљујући вишестраном приступу представља врло плодно тло за обогаћивање фармацеутске терминологије српским терминима, што ће помоћи и стручњацима и лингвистима. Оваква анализа може бити основа за речничку грађу која ће послужити даљем развоју овог специфичног језика струке.

У *Литератури и прилозима* налазе се релевантне библиографске јединице, као и исцрпне табеле и спискови термина који могу представљати основу за неки будући рад на речничкој грађи из области терминологије фармацеутске науке.

VI. СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ:

Kerničan L. ”Pharmaceutical Terminology with Typology in the History of Developing Pharmaceutical Practice”, in: *12th International Conference: Language, Literature and Cultural Policies – Reality: An Open Window to Doubt*. 3.-5. oktobra, 2013. Krajova (Rumunija): str. 409-417.

Kerničan L._, Tasić LJ., “Pragmatism in Processing the Language of Specific Purposes”, *The X-th International Conference „Cognitive Modeling in Linguistics*“, September 6th-13rd, Bečići, 2008: 183-187

Kerničan L._, Tasić Lj. “Greške u pisanju i prevođenju stručnih tekstova na engleskom jeziku”. In: *Strani jezik struke: teorija i praksa - Zborniku radova*. Beograd 2009: str. 698-701

Krajnović D., Jocić D., _Kerničan L._, Stupar D., Gašić M., Perić B. “Razvoj zdravstvene kulture i osnivanje prve državne apoteke u Srbiji”. In: "*Rijeka i Riječani u medicinskoj povjesnici" – 11. Naučni skup o istoriji zdravstvene kulture,* 2010, Rijeka (Hrvatska), Zbornik radova, str. 23-44

Krajnović D._, Kerničan L_. “The History of Pharmacy Museum at the Faculty of Pharmacy University of Belgrade”. In: *Zbornik radova „Acta Medico-historica Adriatica*“ 2009; Rijeka, Hrvatska: 7(2): str. 79-190

Kerničan L., Krajnović D. “Medical Terminology in Hilandar Medical Codex”. In: Reuniunea Nationala de Istoria Farmaciei (XXVI Nacionalni skup istorije farmacije), 11-13. jun, Sibiu (Rumunija), Zbornik radova, 2015: str. 197-201

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Развој терминолошког корпуса фармацеутске струке и његове специфичности могу се пратити у дугом историјском периоду, а терминолошки слојеви одражавају социокултурне контексте у којима се он стварао. Утицај енглеске фармацеутске терминологије на српску терминологију посебно је видљив након осамдесетих година двадесетог века, што је условљено не само доминацијом енглеског као светског језика већ и значајним ширењем и усложњавањем фармацеутске струке. Лингвистичком анализом одабраних термина, једносложних и вишесложних, као и одговарајућим анкетним истраживањем

фармацеутске терминологије кандидаткиња је утврдила да највише проблема у разумевању а поготово у превођењу и употреби термина енглеског порекла у српском језику настаје када ти изрази садрже неке опште лексеме које попримају терминолошки карактер у контексту фармације. Стога сматра да овај данас убрзани развој науке уопште па и фармацеутске, поставља значајна питања како за поступке превођења, тако и за наставу страног језика струке.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА НАПОМЕНА: Навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Истраживање које је у својој докторској дисертацији уобличила Леонтина Керничан је довело до једног броја емпиријски утемељених, научно релевантних закључака. Значајно је прикупљање литературе о развоју терминолошког корпуса фармацеутске струке кроз историју, пре свега Енглеске и Србије, од које је најзначајнијим посветила посебну пажњу анализирајући лингвистички одређени број термина. Посебну пажњу посветила је у раду анализи неких савременијих развојних токова, а нарочито преузимању енглеске терминологије са могућим адаптацијама српском језику и проблемима у превођењу. Наравно, у фази припреме рукописа за евентуалну штампу, сигурно би требало урадити и неке дораде у стилском и материјалном смислу, као и неке исправке текста које су резултат омашки у припреми финалне верзије текста.

IX **ПРЕДЛОГ** На основу увида у целину и сваки део ове дисертације, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду, да са позитивном оценом прихвати докторску дисертацију мр Леонтине Керничан „РАЗВОЈ ТЕРМИНОЛОШКОГ КОРПУСА ФАРМАЦЕУТСКЕ СТРУКЕ И ЊЕГОВЕ СПЕЦИФИЧНОСТИ “ и кандидаткињу позове на усмену одбрану рада.

Beograd, 25. јули 2016.

Комисија:

Др Весна Половина, редовни професор

Др Зорка Кашић, редовни професор

Др Наталија Панић Церовски, доцент